

hold i en klage ved Forbrugerklagenævnet. Beløbene skal endeligt fastsættes i den kommende bekendtgørelse.

Det kan umiddelbart synes uforholdsmæssigt, at en erhvervsdrivende kan risikere at skulle betale f.eks. 5.000 kr. for at tabe en sag, som vedrører en vare til 800 kr. Imidlertid er det kun i de sager, hvor forbrugerne får ret, at den erhvervsdrivende skal betale for sagens behandling.

Det kan oplyses, at en undersøgelse fra 2000 viser, at langt de fleste af de virksomheder, der blev klaget over ved Forbrugerklagenævnet, kun havde en enkelt klage, og mindre end 250 havde to klager. Således er det begrænset, hvilke udgifter den enkelte erhvervsdrivende vil blive pålagt.

Spm. nr. S 3391

Til økonomi- og erhvervsministeren (22/5 03) af: **Colette L. Brix (DF)**:

»Vil ministeren redegøre for, om der i Danmark eller eventuelt i udlandet findes regler, der generelt indebærer omkostninger, der er større end sagsgenstanden?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 3390.

Svar (4/6 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

I Danmark er klagenævne oprettet som et alternativ til almindelig domstolsbehandling, fordi domstolsbehandlingen kan være en både langvarig og dyr proces for behandling af forbrugerklager. For at sikre forbrugerne en reel klagemulighed er det derfor vigtigt at bevare et klagenævnsystem, som giver forbrugerne mulighed for en let, hurtig og billig behandling af klager. I forbrugersagerne er der typisk tale om sager af en mindre økonomisk værdi, og omkostningerne ved sagens behandling vil ofte overstige sagens genstand. Dette gælder både i forhold til en klagenævnsbehandling og en

domstolsbehandling. En erhvervsdrivende, som taber en sag ved retten, skal således også betale sagens omkostninger, som kan være højere end selve hovedstolen.

De godkendte, private klagenævne har valgt selv at tage et ansvar for behandlingen og finansieringen af egne klager, uagtet at omkostningerne herved kan overstige sagsgenstanden i en konkret sag. De erhvervsdrivende, som står bag et privat klagenævn, bidrager således allerede i dag økonomisk til behandlingen af forbrugerklager.

En sammenligning med de øvrige europæiske lande er vanskelig, idet klagenævnsstrukturen er meget forskellig landene imellem. Nogle lande har et meget veludviklet klagenævnsystem, mens andre kun har få og spredte klagenævne. I nogle lande er klagenævne offentligt finansieret, mens de i andre er finansieret af henholdsvis forbruger- og erhvervsorganisationer, og i andre igen er der tale om en kombination heraf. Således vil en sammenligning ikke være retvisende.

Spm. nr. S 3392

Til økonomi- og erhvervsministeren (22/5 03) af: **Colette L. Brix (DF)**:

»Vil ministeren oplyse, om Forbrugerklagenævnet vil være forpligtet til at dømme alle erhvervsdrivende, der taber en sag, til at betale omkostninger, eller om nævnet kan skønne over det rimelige heri?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 3390.

Svar (4/6 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Som det fremgår af § 17 i forslag til Lov om forbrugerklager (L 179), skal en erhvervsdrivende betale et beløb til Forbrugerstyrelsen for styrelsens udgifter til en sags behandling ved Forbrugerklagenævnet, hvis forbrugeren får medhold i sin klage. Ifølge bemærkningerne til § 17 er det